

10 ANYS FESTA DEL SERPENT DE MANLLEU

2 0 0 6 - 2 0 1 5

La Festa del Serpent fa 10 anys! La festa, perquè el Serpent, el gran protagonista, fa molt més temps que viu a Manlleu. La llegenda del Serpent no ha deixat mai de formar part, encara que sense festa, de l'imaginari dels manlleuencs. A més, els investigadors del folklore, des de finals del segle XIX, van trobar en diversos indrets de Catalunya, no gaire allunyats de la vila, una cançó dedicada al Serpent de la Devesa.

Recuperem els orígens de la llegenda manlleuenc i la cançó que l'acompanya. Però, sobretot, celebrem els 10 anys de l'inici d'una festa que ja s'ha convertit en una cita imprescindible del calendari. Coincidint amb la Festa Major, el Serpent abandona la Devesa creuant el Ter cap a la vila per encaixar els vallets que li han robat el seu preuat diamant. El morter és l'arma imprevista que salva els manlleuencs de la ira de la bèstia.

Una festa protagonitzada pel poble i les seves entitats, amb la coordinació de l'Associació El Serpent de Manlleu, i immortalitzada en les imatges dels membres del Grup Fotogràfic de Manlleu que us presentem en aquesta mostra.

Llarga vida a la Festa del Serpent de Manlleu!



La festa del Serpent fa 10 anys! La festa, perquè el Serpent, el gran protagonista, fa molt més temps que viu a Manlleu. La llegenda del Serpent no ha deixat mai de formar part, canar que sense festa, de l'imaginari dels manlleuencs. A més, els investigadors del folklore, des de finals del segle XIX, van trobar en diversos indrets de Catalunya, no gaire allunyats de la vila, una cançó dedicada al Serpent de la Devesa.

Recuperem els orígens de la llegenda manlleuenc i la cançó que l'acompanya. Però, sobretot, celebrem els 10 anys de l'inici d'una festa que ja s'ha convertit en una cita imprescindible del calendari. Coincidint amb la Festa Major, el Serpent abandona la Devesa creuant el Ter cap a la vila per encalçar els vailets que li han robat el seu preuat diamant. El morter és l'arma imprevista que salva els manlleuencs de la ira de la bèstia.

Una festa protagonitzada pel poble i les seves entitats, amb la coordinació de l'Associació El Serpent de Manlleu, i immortalitzada en les imatges dels membres del Grup Fotogràfic de Manlleu que us presentem en aquesta mostra.

Llarga vida a la Festa del Serpent de Manlleu!

Una llegenda manlleuena

A finals del segle XX la llegenda del serpent, amb les diferents variacions pròpies del folklore de transmissió oral, era encara ben viva a Manlleu. I gràcies a la recerca podem dir el mateix de finals del segle XIX. Ho mostren la renúncia explícita de l'erudit i notari Torrent i Garriga que tot i tenir-ne referències, com es pot deduir en la seva obra Manlleu. Croquis para su historia (1893), no la va incloure en el seu recull Las leyendas de mi pueblo (1902) per la seva "inverosimilitud"; o els records d'infantesa de Valentí Puntí (1893-1968) explicats l'any 1959 al periòdic local Comarca.

En definitiva, la llegenda era ben viva a Manlleu, tot i que les versions de finals del segle XX diferien segons l'informant, encara que en detalls que no afecten l'estructura de la història. En totes es parla del Serpent de la Devesa, i la Devesa era descrita com una immensa i espessa boscúria.

Qui sap si la llegenda va persistir a Manlleu amb la finalitat d'intentar convèncer els infants dels perills del riu?



Cartel·la audiovisual:

A principis dels anys vuitanta del segle XX Toni Donada va portar a terme una intensa recerca sobre la llegenda del Serpent a Manlleu. D'aquesta recerca provenen aquests enregistraments, amb diferents versions de la llegenda tal com les explicaven alguns manlleuencs.



LA DEVESA DE MANLLEU

La Devesa, espai natural encerclat per l'ampli meandre que dibuixa el Ter quan deixa Manlleu, és encara avui dia un entorn natural de gran valor. Propera a la vila, però alhora distanciant-se'n pel traçat fronterer del riu, des de temps reculats ha estat present en la vida dels manlleuencs. Joan Homs, l'any 1983 la descrivia així:

És que, abans, la Devesa era un bosc on no et podies ficar gaire endintre perquè no sabies on eres. Hi havia un bosc fabulós. I era tot emmurallat. Vet aquí que allà hi havia tota classe de bèsties. De serps n'hi havia moltes...

La Devesa ha estat i és lloc d'esbarjo, de cacera, de pastura, de pesca, proveïdor de llenya i un llarg etcètera. Un espai d'alt valor natural i cultural. Històricament era propietat del monestir de Santa Maria de Manlleu, però des del segle XVII, el terratinent Carles Regàs Cavalleria en va obtenir el domini útil, fet que va propiciar que també fos coneguda com la devesa de la Cavalleria o d'en Regàs. Un altre tros de la devesa pertanyia a la Carrera, i encara una altra part era propietat de la Roca del Pont. Aquest mapa, a banda de les propietats, recupera i mostra la toponímia històrica d'aquest paratge.

Font: Toni Donada

La cançó del Serpent de Manlleu en el folklore català

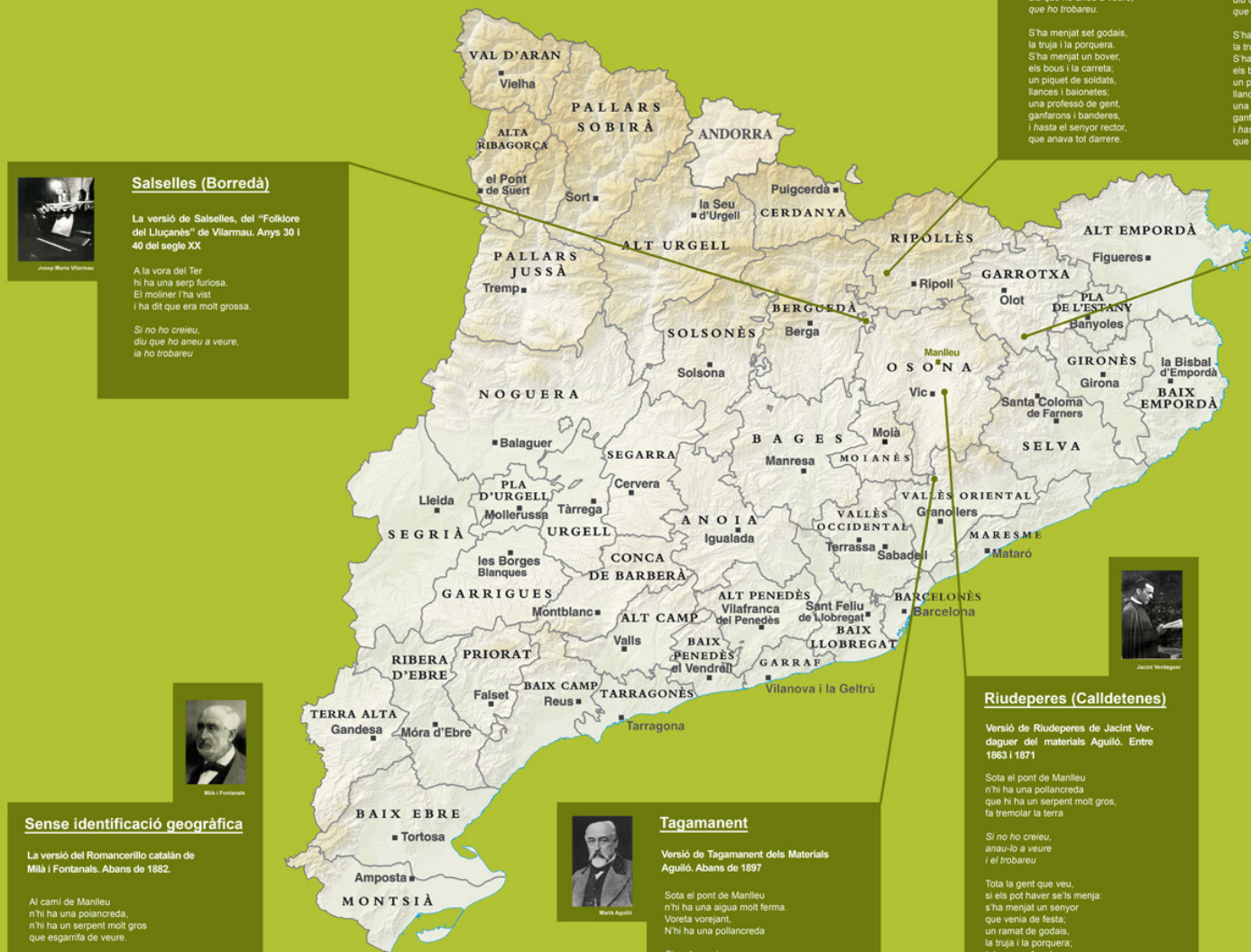
Durant el segle XIX, en el context de la Renaixença, moment de desvetllament de la cultura i llengua catalanes, va sorgir un interès important per la cultura popular i el folklore. Abunden des de la segona meitat del segle els reculls de sabers populars que es transmetien per tradició oral, amb un interès especial per la cançó popular.

En molts d'aquests reculls apareix la cançó del Serpent de Manlleu. La primera versió coneguda li devem a Jacint Verdaguer, recollida a Riudeperes entre 1863 i 1871 i que forma part dels materials del folklorista Marià Aguiló. Posteriorment, la cançó del Serpent és recollida per altres investigadors en altres indrets.

Cap d'aquestes versions conegudes va ser recollida a Manlleu, on no conservem memòria que s'hagués cantat. Tot i això totes aquestes versions de la cançó tenen Manlleu i la seva devesa com a marc, la qual cosa ens pot fer pensar que en temps reculats fos igualment coneguda i cantada.



VERSIONS RECOLLIDES DE LA CANÇÓ DEL SERPENT



Gombrèn

La versió primera de Gombrèn, de Mossèn Martí Morera. Entre 1912 i 1917

Per damunt de Manlleu,
si n'hi ha una arboleda,
si n'hi ha una serp,
tota la gent se menja

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que ho trobareu.*

S'ha menjat set godais,
la truja i la porquera.
S'ha menjat un bover,
els bous i la carreta;
un piquet de soldats,
llances i baionetes;
una professó de gent,
ganfarons i banderes,
i hasta el senyor rector,
que anava tot darrere.



La versió segona de Gombrèn, de Mossèn Joan Sala. 1927

Part d'amunt de Manlleu,
si n'hi ha una arboleda,
si n'hi ha una serp,
tota la gent se menja

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que ho trobareu.*

S'ha menjat set godais,
la truja i la porquera.
S'ha menjat un bover,
els bous i la carreta;
un piquet de soldats,
llances i baionetes;
una professó de gent,
ganfarons i banderes,
i hasta el senyor rector,
que anava al seu darrere.

Salselles (Borredà)

La versió de Salselles, del "Folklore del Lluçanès" de Vilamau. Any 30 i 40 del segle XX

A la vora del Ter
hi ha una serp furiosa.
El moliner l'ha vist
i ha dit que era molt grossa.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
la ho trobareu*

La Vall d'Hostoles i Sant Feliu de Pallerols

La versió de la Vall d'Hostoles de Mossèn Vilaró. 1897-1898

A la vila de Manlleu,
n'hi ha una pollancreda,
n'hi ha un serpent molt gros,
que fa escarriar la terra.

*Si no ho creieu,
aneu a veure,
que és a Manlleu.*

S'ha menjat deu godais,
la truja i la porquera;
s'ha menjat un polli,
burra, collar i esquella.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que és a Manlleu.*

S'ha menjat una processó de gent,
ganfarons i banderes;
un regiment de soldats,
baionetes i escopetes.

*I si no ho creieu,
aneu a veure,
que és a Manlleu.*

La versió del "Cançoner de Sant Feliu de Pallerols" de Joaquim Sans Quintana. 1908

Al poble de Manlleu,
hi ha una pollancreda,
n'hi ha un serpent molt gros,
fa tremolar la terra.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que és a Manlleu.*

S'ha menjat un polli,
euga, collar i esquella;
s'ha menjat nou godais,
la truja i la porquera.

Una professó de gent,
ganfarons i banderes;
un estol de soldats,
amb tota l'armamenta.

La versió de Sant Feliu de Pallerols, de "Per les cançons d'un terrelloner". 1956

Al poble de Manlleu
hi ha una pollancreda;
hi ha un serpent molt gros:
fa tremolar la terra.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que és a Manlleu.*

Hi ha un serpent molt gros:
fa tremolar la terra;
s'ha menjat un polli,
euga, collar i esquella.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que és a Manlleu.*

S'ha menjat un polli,
euga, collar i esquella;
s'ha menjat nou godais,
norrissa i porquera.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que és a Manlleu.*

Sense identificació geogràfica

La versió del Romancillo catalán de Milà i Fontanals. Abans de 1882.

Al camí de Manlleu
n'hi ha una pollancreda,
n'hi ha un serpent molt gros
que esgarifa de veure.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure
i ho trobareu.*

Tota la gent que hi van,
si els pot haver se'ls menja.
S'ha menjat nou guadais,
la truja i la porquera,
i també un parei de bous,
una burra i una euga,
moltons i prop de cent
i nou-centes ovelles.

Tagamanent

Versió de Tagamanent dels Materials Aguiló. Abans de 1897

Sota el pont de Manlleu
n'hi ha una pollancreda
que hi ha un serpent molt gros,
fa tremolar la terra

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure
i ho trobareu*

Hi ha una grossa serp
Que esgarifa la terra.
S'ha menjat set godais
la truja i la porquera;
S'ha menjat set moltons
i altres tantes auvelles,
els moltons eren blancs
i les ovelles negres.

Riudeperes (Calldetenes)

Versió de Riudeperes de Jacint Verdaguer del materials Aguiló. Entre 1863 i 1871

Sota el pont de Manlleu
n'hi ha una pollancreda
que hi ha un serpent molt gros,
fa tremolar la terra

*Si no ho creieu,
aneu-lo a veure
i el trobareu*

Tota la gent que veu,
si els pot haver se'ls menja:
s'ha menjat un senyor
que venia de festa,
un ramet de godais,
la truja i la porquera;
tot una professó,
ganfarons i banderes;
un regiment de tropa,
canons i baionetes.



La versió de Sant Feliu de Pallerols, de la missió Joan Tomàs - Bartomeu Llongueras per la comarca d'Olot. 1923

I allí al pont de Manlleu,
n'hi ha una pollancreda;
n'hi ha un serpent molt gros,
fa esgarifar de veure.

*Si no ho creieu,
bé ho podeu anar a veure,
al pont de Manlleu.*

S'ha menjat set godais,
la truja i la porquera;
s'ha menjat un polli,
burra, morral i esquella.

Una professó de gent,
ganfarons i banderes;
bataló de soldats,
fusells i baionetes.



La llegenda i la cançó es retroben: mossèn Joan Puntí

L'Obra del Cançoner Popular de Catalunya fou un dels projectes més ambiciosos de l'etnografia i folklore catalans des de l'any 1922 fins a l'esclat de la Guerra Civil. Hi participaren els folkloristes més importants del moment i va permetre recollir una quantitat ingent de la música popular catalana amb metodologia científica.

Un personatge clau d'aquest gran projecte científic de l'etnografia catalana fou el manlleuenc mossèn Joan Puntí i Collell, que exercí com a secretari de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Va mantenir sempre un estret vincle a Manlleu i el seu ambient cultural. L'any 1927 va publicar en un especial de la Festa Major la versió recollida per Verdaguer (que formava part dels materials de l'Obra) i l'any 1953 va publicar al llibre Manlleu íntim, la versió que s'acabaria popularitzant.

Gràcies a la tasca de divulgació cultural de mossèn Puntí es retroben la llegenda que es mantenia viva a Manlleu i la cançó provinent dels materials de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

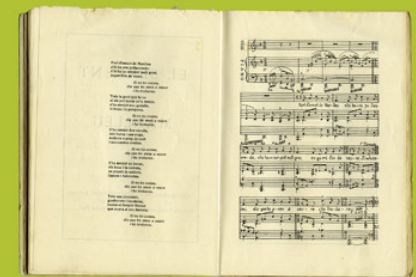
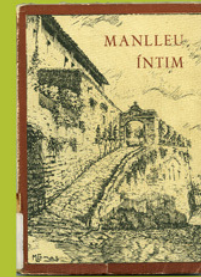


LA VERSIÓ ARREGLADA QUE S'IMPOSA

En la divulgació a Manlleu és clau, doncs, el paper de mossèn Joan Puntí.

La melodia de la cançó que popularitza Puntí es basa en la versió segona de Gombren (de Mn. Joan Sala), adaptada per una veu i piano pel músic Francesc Pujol també membre de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

La lletra popularitzada és una suma de la versió del *Romancerillo catalán de Milà i Fontanals* i de la versió de Mn. Joan Sala, amb algunes modificacions.

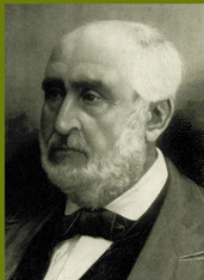


Versió del Romancerillo catalán de Milà i Fontanals (1882)

Al camí de Manlleu
n'hi ha una poiancreda,
n'hi ha un serpent molt gros
que esgarrija de veure.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure
i ho trobareu.*

Tota la gent que hi van,
si els pot haver se'ls menja.
S'ha menjat nou guadals,
la truja i la porquera,
i també un parei de bous,
una burra i una euga,
moltons a prop de cent
i nou-centes ovelles.



Milà i Fontanals



Versió segona de Gombren de Mn. Joan Sala (1927)

Part d'amunt de Manlleu,
si n'hi ha una arboleda,
si n'hi ha una serpent,
tota la gent se menja
*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure,
que ho trobareu.*

S'ha menjat set godais,
la truja i la porquera.

S'ha menjat un bover,
els bous i la carreta;
un piquet de soldats,
llances i baionetes;
una professó de gent,
ganfarons i banderes,
i hasta el senyor rector
que anava al seu darrere.



Joan Sala

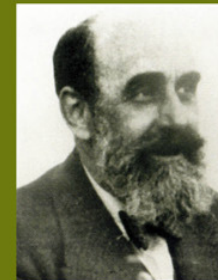


Versió de Francesc Pujol de l'OCP (1941)

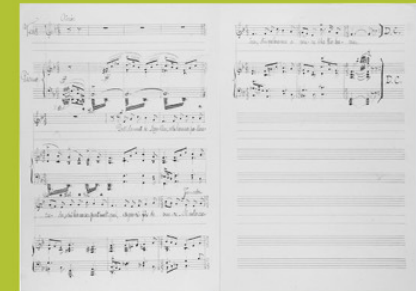
Part d'amunt de Manlleu,
n'hi ha una pollancreda;
n'hi ha un serpent molt gros,
esgarriós de veure.

*Si no ho creieu,
diu que ho aneu a veure
i ho trobareu.*

Tota la gent que hi va,
si els pot haver se'ls menja;
s'ha menjat nou godalls,
la truja i la porquera.
S'ha menjat dos cavalls,
una burra i una euga;
moltons a prop de cent
i nou-centes ovelles.
S'ha menjat un bover,
els bous i la carreta;
un piquet de soldats,
llances i baionetes.
Tota una processó,
gonfanons i banderes;
també el senyor rector,
que anava al seu darrere.



Francesc Pujol



La cançó del Serpent es va publicar per primer cop a *Manlleu Íntim* l'any 1953 de la mà de Mossèn Joan Puntí i Collell. A la biblioteca de l'Orfeó Català - Palau de la Música Catalana es conserva la partitura d'*El Serpent de Manlleu. Cançó popular catalana a una veu i piano* (1941), del mestre Francesc Pujol i inspirada en la melodia popular.

Revifalla del Serpent i precedents de la festa

La tasca de divulgació de mossèn Joan Puntí va ser la llavor d'un seguit d'iniciatives que durant la segona meitat del segle XX van suposar la revifalla de la llegenda del serpent a Manlleu com a part del nostre patrimoni cultural.

A finals dels anys cinquanta hi va haver el projecte d'erigir un monument al serpent en el que havia de ser el parc del Ter entre el carrer de Sant Martí i el carrer del Pont, que no es va fer realitat en la seva totalitat.

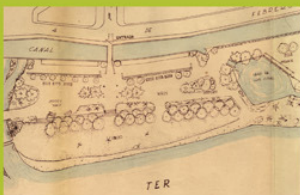
Més endavant, es va popularitzar la llegenda gràcies a diverses iniciatives culturals que en van recollir la cançó. Fins que ja en ple segle XXI, l'any 2006, amb motiu de la celebració dels mil cent anys de Manlleu el serpent és va instal·lar definitivament gràcies a la festa.



Monument al Serpent

La maqueta del monument al serpent s'havia d'erigir al parc del Ter a finals del anys cinquanta entre els carrers del Pont i Sant Martí.

Finalment, del monument només es van col·locar les pedres que formaven la base, que van desaparèixer l'any 1977 per les obres de construcció del mur del Ter, i es va fer el morter de pedra, reaprofitat posteriorment com a pica de la font de Sant Jaume.

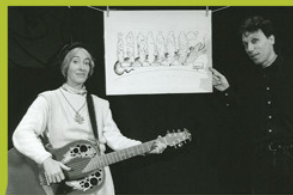


El morter del monument al Serpent fa ara de pica a la font de Sant Jaume. Les pedres (fotografia en blanc i negre) estan situades a la zona dels rentants però les obres del mur del Ter van suposar el seu enrunament l'any 1977. A baix, fragment del plànol de l'any 1958 on s'hi pot veure la situació del monument (*serpiente*) prop dels rentants. El plànol es conserva a l'Arxiu Municipal de Manlleu.

Ara va de bo

El serpent va fer un altre pas endavant gràcies al món de l'animació infantil. L'any 1975, el grup Ara va de bo, amb la manlleuenc Dolors Laffitte, va incloure la cançó en el seu disc Nero, nero, nas.

Els Ara va de bo i altres grups i intèrprets d'aquest gènere infantil, com l'enyorat Xesco Boix, van fer una gran tasca per a la recuperació i divulgació d'unes músiques populars que potser sense ells ara no coneixeríem. És el cas de la cançó del serpent.



A dalt, portada del disc, la casset i el cançonero *Nero, nero, nas!* de l'any 1975. A sota, la portada i darrere del disc de *La Coranda* on també s'inclou la cançó *El Serpent de Manlleu* (1976). A la fotografia, Dolors Laffitte i Jordi Roura amb un dels dibuixos del Serpent de Manlleu de Fina Rifa, presentat a la manera de romanço de canya i cordill, en l'espectacle *Bêtes i bestioles* (1998).

Mainada 78

L'any 1978, el 16 i 17 de setembre, els grups Mainada va organitzar una festa que va aplegar tots els grups que treballaven per a la canalla a Manlleu i una bona representació dels animadors infantils que treballaven per tot el país.

La festa es va dedicar al Serpent de Manlleu. Es va fer un serpent de roba i se'n va fer una primera representació.



L'aparició del Serpent de la festa Mainada 78, a la zona del passeig del Ter primer, i a la plaça després, va causar molta expectació. A sota, cartell anunciant la festa.

L'Auca del Serpent

L'any 1984, per la Fira de Reis, l'Ajuntament de Manlleu edità un fulletó amb el títol *El Serpent de la Devesa (llegenda manlleuenc)*.

Auca, historieta i versions orals. Fet a partir d'una recerca de Toni Donada va permetre fer difusió de la llegenda als centres escolars de Manlleu.

Auca d'*El Serpent de la Devesa* (1983)

La cantata del Serpent i els concerts de primavera

Durant els anys noranta i principis del segle XXI les iniciatives musicals a partir de la cançó del Serpent van ser molt nombroses, i gairebé sempre amb el protagonisme de l'Escola de Música de Manlleu.

Entre aquestes hem de destacar la Cantata del Serpent l'any 1995, composta pel músic Josep Vila, o les adaptacions i representacions en el marc del cicle de concerts de primavera els anys 1998 i 2000.

La coral Serpencanta naixia l'any 1998 vinculada a l'emparedat també de l'Escola Música.



A dalt, estrena de la cantata *El Serpent de Manlleu* (1995), dirigida pel seu autor Josep Vila. Al mig, la coral Serpencanta en un concert l'any 2000. A sota, el cartell de la Marató del Serpent de l'any 2000.



La maqueta del monument al Serpent forma part de la col·lecció del Museu del Ter. Aquesta peça s'havia adquirit feia uns anys i el seu estat de conservació era regular. L'obra realitzada per l'escultor Martí Vila l'any 1959 va ser restaurada per l'empresa Vicus S.C.P i la col·laboració de la Diputació de Barcelona.

14 d'agost, Festa del Serpent!

La gent del Grup Fotogràfic Manlleu han estat durant aquests 10 anys els principals cronistes gràfics de la Festa del Serpent. La Devesa, el riu i la ciutat s'il·luminen de forma espectacular per oferir visions inèdites. I els fotògrafs, com el Serpent, també surten de cacera. La Festa del Serpent o la festa dels fotògrafs?



10 anys de la festa del Serpent de Manlleu (2006-2015)
Exposició. Museu del Ter, del 14 de juliol al 30 d'agost de 2015





Totes les fotografies i documents reproduïts en els panells d'aquesta exposició procedeixen del llibre d'en Toni Donada Madiroles: *El Serpent de Manlleu. Llegenda, cançó i festa*. Editat per l'Ajuntament de Manlleu i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya l'any 2009 i pertanyen als següents arxius i autors:

Arxiu de la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme; Arxiu de Sant Feliu de Pal·lerols; Arxiu i Biblioteca Episcopal de Vic; Arxiu Josep Maria Gasol; Biblioteca de l'Orfeó Català – Palau de la Música Catalana; Arxiu Municipal de Manlleu; Arxiu Carles Molist; Arxiu Ara Va de Bo; Maria Carme Madirolas; Toni Donada; Lluís Grané; Pere Roura.

Si voleu aprofundir en la història de la llegenda i la cançó del serpent ho podeu fer en el llibre esmentat.



L'exposició contenia un àmbit que es dedicava, mitjançant les fotografies del Grup Fotogràfic Manlleu, a repassar els moments més rellevants de la Festa. En total, 58 imatges de diferents autors i realitzades durant les 9 edicions anteriors.

10 anys de la festa del Serpent de Manlleu (2006-2015)
Exposició. Museu del Ter, del 14 de juliol al 30 d'agost de 2015



10 anys de la festa del Serpent de Manlleu (2006-2015)
Exposició. Museu del Ter, del 14 de juliol al 30 d'agost de 2015





Maqueta del primer Serpent

Una de les feines més laborioses i importants que es van haver de fer el primer any va ser la de decidir quina imatge havia de tenir el Serpent i com s'havia de construir. Finalment es va optar per seguir el model de les petites serps articulades de fusta sud-americanes i d'altres parts del món.



El primer Serpent

El cos del serpent es va fer en *porexpan*, convenientment embellit amb alumini, roba i mosquitera. El recobriment final es complementà amb milers de retalls de l'auca del Serpent, enganxats al cos a manera d'escates de rèptil. El Serpent, que arribà a assolir deu metres, està format per vint-i-sis pastilles a les quals cal afegir el cap, unides per una ànima de ferro coberta de roba. Els ulls s'il·luminen gràcies a llums led. El segon any s'afegí mobilitat a la boca.



El diamant i el morter

El diamant i el morter són dos elements indispensables per explicar la llegenda del Serpent. Pel que fa al diamant, que corona el cap del Serpent, pren la forma d'una joia que s'il·lumina que per fer-se visible durant l'espectacle de la nit. El morter, on mor enrotllat el Serpent al final de l'espectacle, crida especialment l'atenció per les seves dimensions i per com és passejat amb ostentació pels carrers de la vila.



El primer cap del Serpent dels Menuts

L'any 2007 es va pensar que els infants també havien de gaudir a la seva manera de la festa. Així, es van muntar, a la tarda del mateix dia 14 d'agost, tot un seguit d'activitats i tallers adreçats a la mainada. I per fer-ho, no es va dubtar a construir un altre Serpent, perquè la quixalla se'l fes seu. El cos es va fer a base de retalls de roba de colors càlids i materials reciclats. El Serpent dels Menuts, des de l'any 2009, llueix un cap nou.

EXPOSICIÓ TEMPORAL AL MUSEU DEL TER

FESTA DEL SERPENT



10
ANYS

DE MANLLEU
2006 - 2015

Si no ho creieu,
aneu a veure-la
que és al Museu!



La Festa del Serpent fa 10 anys! La festa, perquè el Serpent, el gran protagonista, fa molt més temps que viu a Manlleu. La llegenda del Serpent no ha deixat mai de formar part, encara que sense festa, de l'imaginari dels manlleuencs. A més, els investigadors del folklore, des de finals del segle XIX, van trobar en diversos indrets de Catalunya, no gaire allunyats de la vila, una cançó dedicada al Serpent de la Devesa.

Recuperem els orígens de la llegenda manlleuenc i la cançó que l'acompanya. Però, sobretot, celebrem els 10 anys de l'inici d'una festa que ja s'ha convertit en una cita imprescindible del calendari. Coincidint amb la Festa Major, el Serpent abandona la Devesa creuant el Ter cap a la vila per encaçar els vailets que li han robat el seu preuat diamant. El morter és l'arma imprevista que salva els manlleuencs de la ira de la bèstia.

Una festa protagonitzada pel poble i les seves entitats, amb la coordinació de l'Associació El Serpent de Manlleu, i immortalitzada en les imatges dels membres del Grup Fotogràfic de Manlleu que us presentem en aquesta mostra.

Llarga vida a la Festa del Serpent de Manlleu!

INAUGURACIÓ DE L'EXPOSICIÓ:

dimarts 14 de juliol, a les 20.30 h

DEL 14 DE JULIOL AL 30 D'AGOST DE 2015

Horari:

De dimarts a divendres d'11 a 14 h i de 17 a 20 h

Dissabte, diumenge i festius de 10 a 14 h

ENTRADA GRATUÏTA

MUSEU DEL TER | Passeig del Ter, 2 | 08560 Manlleu
Tel. 93 851 51 76 | www.museudelter.cat | info@museudelter.cat



